© 2018 ІМФ (Інститут металофізики ім. Г. В. Курдюмова НАН України) Надруковано в Україні. Фотокопіювання дозволено тільки відповідно до ліцензії

PACS numbers: 72.80.Tm, 78.30.Jw, 78.55.Kz, 78.67.Sc, 81.70.Fy, 82.35.Np

Електричні й оптичні властивості композитів поліетилену з багатостінними вуглецевими нанотрубками і барвниками

М. А. Александров¹, Т. М. Пінчук-Ругаль¹, О. П. Дмитренко¹, М. П. Куліш¹, В. М. Попружко¹, Є. П. Мамуня², В. В. Стрельчук³

¹Київський національний університет імені Тараса Шевченка, вул. Володимирська, 64, 01033 Київ, Україна ²Інститут хімії високомолекулярних сполук НАН України, Харківське шосе, 48, 02160 Київ, Україна ³Інститут фізики напівпровідників ім. В.Є Лашкарьова НАН України, просп. Науки, 41, 03028 Київ, Україна

Вивчено внутрішньомолекулярну структуру й електропровідні характеристики нанокомпозитів ПЕ–БВНТ і ПЕ–БВНТ–DBSQ. Показано, що у нанокомпозитів ПЕ–БВНТ і ПЕ–БВНТ–DBSQ відбувається зміна внутрішньомолекулярної структури та перебудова полієнових послідовностей, що проявляється у зміщенні коливних мод v(C–C), v(C=O), v(CH₂) в спектрі КРС та появі нових центрів випромінювання в спектрах ФЛ. Встановлено, що в нанокомпозиті ПЕ–БВНТ відбувається поліпшення електропровідности на $\sigma \approx 10$ См/см, а в нанокомпозиті ПЕ–БВНТ–DBSQ — незначне зменшення на $\sigma \approx 1$ См/см, що пов'язане з аґреґацією БВНТ та DBSQ.

The intramolecular structure and conductivity characteristics of the PE–MWCNT and PE–MWCNT–DBSQ nanocomposites are studied. As shown for the PE–MWCNT and PE–MWCNT–DBSQ nanocomposites, there is a change in the intramolecular structure and the reorganization of the polyene sequences that manifests itself in the shift of vibrational modes v(C-C), v(C = O), $v(CH_2)$ in the spectrum of Raman scattering and the emergence of new emission centres in the photoluminescence spectra. As revealed in the PE–MWCNT nanocomposite, the electrical conductivity is improved by $\sigma \approx 10$ Cm/cm, while in the PE–MWCNT–DBSQ nanocomposite, there is a slight decrease by $\sigma \approx 1$ Cm/cm that is related to the aggregation of MWCNT and DBSQ.

Изучены внутримолекулярная структура и электропроводящие свойства нанокомпозитов ПЭ-МУНТ и ПЭ-МУНТ-DBSQ. Показано, что у нано-

737

738 М.А.АЛЕКСАНДРОВ, Т.М. ПІНЧУК-РУГАЛЬ, О.П. ДМИТРЕНКО та ін.

композитов ПЭ–МУНТ и ПЭ–МУНТ–DBSQ происходит изменение внутримолекулярной структуры и перестройка полиеновых последовательностей, что проявляется в смещении колебательных мод v(C–C), v (C = O), v(CH₂) в спектре КРС и появлении новых центров излучения в спектрах ФЛ. Установлено, что в нанокомпозитах ПЭ–МУНТ происходит улучшение электропроводимости на $\sigma \approx 10$ См/см, а в нанокомпозитах ПЭ– МУНТ–DBSQ — незначительное уменьшение на $\sigma \approx 1$ См/см, что связано с агрегацией МУНТ и DBSQ.

Ключові слова: багатостінні вуглецеві нанотрубки (БВНТ), барвник DBSQ, внутрішньомолекулярна структура, електропровідність.

Key words: multiwalled carbon nanotubes (MWCNT), DBSQ dyer, intramolecular structure, electrical conductivity.

Ключевые слова: многостенные углеродные нанотрубки (МУНТ), краситель DBSQ, внутримолекулярная структура, электропроводимость.

(Отримано 30 жовтня 2018 р.)

1. ВСТУП

Полімери, завдячуючи задовільним механічним властивостям, високій пластичності, відносно малій вартості, застосовуються в багатьох технологічних процесах. Разом з тим, переважна більшість з них мають низьку електро- та теплопровідність і є діямагнетиками. Одним з найбільш перспективних для широкого технічного застосування є поліетилен (ПЕ), завдяки його високим ізоляційним і механічним властивостям, а також низькій чутливості до радіяційного оброблення. Фізико-механічні й електропровідні властивості цього полімеру значно розширюються при використанні різноманітних наповнювачів [1, 2].

Багатостінні вуглецеві нанотрубки (БВНТ) завдяки своїм виключним характеристикам, таким як геометричні розміри, електропровідні та механічні властивості, широко використовуються в якості наповнювачів при створенні полімерних композитів [3, 4]. Нанотрубки впливають на молекулярну структуру, термодинаміку і кінетику кристалізації полімерів внаслідок фізичної та хімічної взаємодії макроланцюгів з поверхнею наповнювачів. Крім цього, БВНТ мають високе аспектне відношення $l/d \approx 1000$ вже за малого вмісту нанотрубок біля 0,1 ваг.% уможливлює підвищити електропровідність полімерних нанокомпозитів на 8–10 порядків за рахунок виникнення неперервного провідного кластера з БВНТ і як наслідок перколяційного характеру електропровідности [5, 6]. Відомо, що поява такого кластеру забезпечує виникнення провідних каналів перенесення електронів у результаті утворення контактів між частинками внесеної до полімеру присадки.

До того, в якості наповнювача ще використовують барвники. При додаванні до полімеру барвника в якості наповнювача електропровідність полімеру збільшується через збільшення ефективности термопольової ґенерації носіїв заряду в об'ємі полімеру [7].

В роботі встановлено внутрішньомолекулярну структуру та електропровідні характеристики нанокомпозитів ПЕ-БВНТ та ПЕ-БВНТ-DBSQ.

2. МЕТОДИКА ЕКСПЕРИМЕНТУ

У роботі використано поліетилен високого тиску (ПЕВТ), багатостінні вуглецеві нанотрубки (БВНТ) і барвник DBSQ. Густина БВНТ — 2,3 г/см³, ПЕ — 0,94 г/см³, DBSQ — 1,353 г/см³, діяметер нанокомпозиту — 3 см. Температура виготовлення — 125– 130°С.

Вивчення структури нанокомпозитів ПЕ-БВНТ проводилося за допомогою рент'енівського дифрактометра ДРОН-ЗМ при використанні монохроматичного $\operatorname{Cu}K_{\alpha_{1,2}}$ ($\lambda = 0,154178$ нм) випромінювання. При дослідженні використовувалася рент'енівська трубка БСВ-28 з кобальтовою анодою. Режим зйомки дифрактограм відбувався при напрузі трубки U = 30 кВ та струмі I = 25 мА. Вимірювання проводилися при застосуванні пласких кристалів LiF (002) за схемою фокусування за Бреґґом-Брентано (на відбивання).

Вимірювання спектрів комбінаційного розсіяння світла (КРС) та фотолюмінесценції (ФЛ) проводилось в геометрії на відбиття за кімнатної температури з допомогою потрійного спектрометра Horiba Jobin Yvon T64000, оснащеного охолоджуваним ССDдетектором. Спектри КРС збуджувалися лінією Ar-Kr-йонного лазера з довжиною хвилі $\lambda_L = 488$ нм, а спектри ФЛ — за допомогою неперервного He-Cd лазера з довжиною хвилі $\lambda_L = 325$ нм та Ar-Kr-йонного лазера з довжиною хвилі $\lambda_L = 488$ нм.

Електропровідність визначалася при постійному струмі за допомогою тераомметра E6-13A за кімнатної температури. Вимірювання виконувалися за двоелектродною схемою шляхом розміщення зразка між двома електродами у вигляді алюмінійових фолій з товщинами 20 мкм і 1 мм.

3. РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

На рисунку 1 наведено зображення оптичної мікроскопії ПЕ, DBSQ та нанокомпозитів ПЕ-БВНТ, ПЕ-БВНТ-DBSQ.

740 М.А.АЛЕКСАНДРОВ, Т.М. ПІНЧУК-РУГАЛЬ, О.П. ДМИТРЕНКО та ін.

Рис. 1. Зображення оптичної мікроскопії ПЕ (*a*), DBSQ (*б*), нанокомпозиту ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ (*в*) та нанокомпозиту ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ та 3,0 ваг.% DBSQ (*г*).¹

Для нанокомпозиту ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ починає утворюватися провідна структура. Для системи ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ та 3,0 ваг.% DBSQ немає чіткої структури і провідної сітки, оскільки барвник сильно аґреґує з БВНТ.

Картина рентґенівської дифракції вказує, що ПЕ має орторомбічну структуру. При зміні концентрації БВНТ та для нанокомпозитів ПЕ-БВНТ і нанокомпозиту ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ та 3,0 ваг.% DBSQ кристалічна структура нанокомпозитів зберігається.

Раманів спектер нанокомпозиту ПЕ з 3 ваг.% БВНТ складається зі смуг коливань в низькочастотному діяпазоні: 104, 860 см⁻¹, які є малоінтенсивними, а також основних інтенсивних смуг в області середніх 1069, 1101, 1301, 1356, 1447 см⁻¹ та високих частот 2838, 2854, 2887, 2926 см⁻¹ (рис. 2).

Смуга поблизу 104 см⁻¹ відповідає коливанням ґратниці, смуга 860 см⁻¹ відповідає деформаційним маятниковим коливанням ме-

Рис. 2. Спектер КРС нанокомпозиту ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ (1) і ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ і 3,0 ваг.% DBSQ (2) при збудженні з $E_{36} = 3,81$ eB; T = 300 К ($\lambda_{36} = 488$ нм).²

тилової групи CH₂, смуга поблизу 1069 см⁻¹ — асиметричне коливання розтягу (С–С), смуга 1101 см⁻¹ — симетричне коливання розтягу (С–С), смуга поблизу 1301 см⁻¹ зумовлена коливними модами кручення груп CH₂, смуга поблизу 1356 см⁻¹ зумовлена віяльними модами груп CH₂ 1447 см⁻¹ — асиметричне деформаційне коливання вигину метилових груп CH₂, 2838 см⁻¹ і 2854 см⁻¹ — валентні симетричні коливні моди метилових груп CH₂, 2887 см⁻¹ і 2926 см⁻¹ — валентні асиметричні коливні моди метилових груп CH₂.

Раманів спектер нанокомпозиту ПЕ з 3% ваг. БВНТ і 3% ваг. DBSQ складається зі смуг коливань в низькочастотному діяпазоні: 130 см⁻¹, які є малоінтенсивними, а також основних інтенсивних смуг в області середніх 1363, 1577, 1613 см⁻¹ та високих частот 2180 см⁻¹. При добавлянні барвника DBSQ до нанокомпозиту смуга з 104 см⁻¹ змістилася до 130 см⁻¹, що відповідає коливанням ґратниці, смуга з 1356 см⁻¹ змістилася до 1363 см⁻¹, яка зумовлена віяльними модами груп CH₂. Також спостерігається смуга 1577 см⁻¹, яка належить карбонільним групам (C=O), смуга 1613 см⁻¹ — складеним коливним модам, яка проявляється в кристалічній фазі, і смуга 2180 см⁻¹, що має місце в обох фазах, які відсутні в нанокомпозиті ПЕ з 3% ваг. БВНТ. Вищезазначені зсуви в спектрах КРС вказують на перебудову внутрішньомолекулярної структури нанокомпозитів.

На рисунку 3 показано спектри фотолюмінесценції (ФЛ) для нанокомпозитів ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ і ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ і

Рис. 3. Спектри ФЛ нанокомпозитів ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ (1) і ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ і 3,0 ваг.% DBSQ (2) при збудженні з $E_{36} = 3,81$ eB; T = 300 К ($\lambda_{36} = 325$ нм).³

3,0 ваг.% DBSQ при $\lambda_{35} = 325$ нм.

Поява широкої смуги ФЛ пов'язана з наявністю полієнових послідовностей в ПЕ в кристалічній і аморфних фазах. У випадку збудження спектру ФЛ нанокомпозитів ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ, і ПЕ з 3,0 ваг.% ВНТ і 3,0 ваг.% DBSQ наявна ФЛ в широкому діяпазоні довжин хвиль від 350 до 850 нм. В спектрах ФЛ для нанокомпозиту ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ можна виділити кілька компонент, максимуми яких знаходяться поблизу 370, 385, 470, 529, 580, 718, 761 нм. В спектрах ФЛ для нанокомпозиту ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ і 3,0 ваг.% DBSQ можна виділити кілька компонент, максимуми яких змістилися в порівняні з нанокомпозиту том ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ з 385 нм до 388 нм, з 470 нм до 464 нм, з 529 нм до 537 нм, з 580 нм до 594 нм, з 718 нм до 729 нм, з 761 нм до 751 нм. Також в діяпазоні довжин хвиль від 700 до 800 нм спостерігаються максимуми для композиту з барвником DBSQ біля 779 та 818 нм, які відсутні для композиту ПЕ-БВНТ.

Смуги ФЛ зберігають структурований вигляд, але при додаванні барвника відбувається їх гасіння та зміщення. Найбільш інтенсивне гасіння спостерігається в діяпазоні довжин хвиль на проміжку від 450 до 600 нм. До того, при добавлянні барвника до нанокомпозиту з'являються нові максимуми.

Гасіння ФЛ свідчить про наявність спряження між молекулами ПЕ, БВНТ і барвника DBSQ, при якому зменшення рекомбінаційної ФЛ відбувається внаслідок дифузії збуджених електронів до БВНТ і барвника DBSQ, які виступають їх пастками і та-

Рис. 4. Залежність електропровідности нанокомпозитів ПЕ від концентрації БВНТ. (Стрілкою вказано дві точки для композиту з барвником. Червона лінія показує теоретичні значення, точки — експериментальні значення.)⁴

ким чином сприяють розділенню носіїв зарядів.

Концентраційну залежність електропровідности нанокомпозитів ПЕ від вмісту БВНТ (перколяційна крива) показано на рис. 4.

Використовуючи скейлінґову залежність $\lg(\sigma) \propto \lg(\phi-\phi_c)$, було визначено значення критичного параметра t та величину параметра провідности σ_0 . Одержано такі значення: t = 2,54 і $\sigma_0 = 213,7962$ См/см. Одержана величина критичного індексу $t \in$ значно вищою, ніж теоретичне значення $t \approx 2$.

Як видно з рис. 4, при збільшенні концентрації БВНТ спостерігається різкий підйом провідности σ на декілька порядків при концентрації наповнювача вище порогу перколяції. Провідність двофазних систем в області описується рівнянням:

$$\sigma = \sigma_0 \left(\varphi - \varphi_c \right)^t . \tag{1}$$

Для нанокомпозиту було досягнуто дуже низьке значення перколяційного порогу (φ_c 0,099 об.%) з поліпшенням електропровідности на $\sigma \approx 10$ См/см; таким чином, сеґреґований розподіл наповнювача в нанокомпозиті ПЕ-БВНТ дає можливість одержати провідну систему при його мінімальному вмісті. Для системи із ПЕ з 3,0 ваг.% БВНТ і 3,0 ваг.% DBSQ спостерігається незначне зменшення електропровідности на $\sigma \approx 1$ См/см, що пояснюється аґреґацією БВНТ та DBSQ.

4. ВИСНОВКИ

Показано, що при збільшенні концентрації БВНТ в нанокомпози-

тах ПЕ-БВНТ утворюється провідна структура. Для системи ПЕ-БВНТ-DBSQ провідна сітка руйнується внаслідок аґреґації барвника.

Показано, що для нанокомпозитів ПЕ-БВНТ та ПЕ-БВНТ– DBSQ відбувається зміна внутрішньомолекулярної структури та перебудова полієнових послідовностей, що проявляються у зміщенні коливних мод $v(C-C) \cong 104 \text{ см}^{-1}$, $v(C=O) \cong 1577 \text{ см}^{-1}$, $v(CH_2) \cong 2838 \text{ см}^{-1}$ в спектрі КРС, та поява нових центрів ФЛ від 700 до 820 нм.

Встановлено, що в нанокомпозиті ПЕ-БВНТ відбувається поліпшення електропровідности на $\sigma \approx 10$ См/см при $\phi_c = 0,099$ об.% БВНТ, а для системи ПЕ-БВНТ-DBSQ незначне зменшення електропровідности на $\sigma \approx 1$ См/см, що пов'язано з аґреґацією БВНТ та DBSQ.

ЦИТОВАНА ЛІТЕРАТУРА–REFERENCES

- 1. S. Balabanov, K. Velitchkova, and K. Krezhov, Vacuum, 69: 107 (2003).
- 2. G. Gorrasi, R. Di Lieto, G. Patimo et al., Polymer, 52: 1124 (2011).
- 3. A. V. Eletskii, Uspekhi Fizicheskikh Nauk, 167, No. 9: 945 (1997) (in Russian).
- 4. A. V. Eletskii, *Uspekhi Fizicheskikh Nauk*, **177**, No. 3: 223 (2007) (in Russian).
- 5. O. Valentinoa, M. Sarnoad, Nicola, G. Rainone et al., *Physica E*, 40: 2440 (2008).
- 6. O. S. Nychyporenko, O. P. Dmytrenko, M. P. Kulish, T. M. Pinchuk-Rugal' et al., *Problems of Atomic Science and Technology*, **102**: 99 (2016).
- 7. C. Zheng, *Thesis of Scholar Works* (Rochester, NY: Rochester Institute of Technology: 2015).

¹Taras Shevchenko National University of Kyiv,

Faculty of Physics,

01601 Kyiv, Ukraine

⁶⁴ Volodymyrska Str.,

²Institute of Macromolecular Chemistry, N.A.S. of Ukraine,

⁴⁸ Kharkivske Roadway, 02160 Kyiv, Ukraine

³V. E. Lashkaryov Institute of Semiconductor Physics, N.A.S. of Ukraine,

^{41,} Nauky Ave.,

⁰³⁰²⁸ Kyiv, Ukraine

¹ Fig. 1. Optical microscopy images of PE (*a*), DBSQ (*b*), PE-3.0 wt.% MWCNT nanocomposite (*b*), and PE-3.0 wt.% MWCNT-3.0 wt.% DBSQ nanocomposite (*c*).

² Fig. 2. Raman spectra of PE-3.0 wt.% MWCNT nanocomposite (1) and PE-3.0 wt.% MWCNT-3.0 wt.% DBSQ nanocomposite (2) ($E_{ex} = 3.81$ eV, T = 300 K, $\lambda_{ex} = 488$ nm).

³ Fig. 3. PL spectra of PE-3.0 wt.⁶ MWCNT nanocomposite (1) and PE-3.0 wt.⁶ MWCNT-3.0 wt.⁶ DBSQ nanocomposite (2) ($E_{ex} = 3.81$ eV, T = 300 K, $\lambda_{ex} = 488$ nm).

⁴ Fig. 4. Dependence of electrical conductivity of PE-MWCNT nanocomposites. (The arrow denotes two points for the dye composite. The red line shows the theoretical values; the dots are experimental values).